



ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Obvodní soud pro Prahu 4 rozhodl samosoudcem JUDr. Hanou Zítkovou ve věci

žalobce: **Ing. Michal Holeček**, narozený 3. 2. 1941
bytem Od Vysoké 272/8, 150 00 Praha 5 - Radlice
zastoupený advokátem JUDr. Petrem Šťovičkem, Ph.D.
sídlem Malostranské náměstí 5/28, 110 00 Praha

proti
žalovanému: **Státní pozemkový úřad**, IČO 01312774
sídlem Husinecká 1024/11a, 130 00 Praha 3
zastoupený advokátem Mgr. Martinem Bělinou
sídlem Pobřežní 370, 186 00 Praha

pro: nahrazení projevu vůle žalovaného při uzavření smlouvy o bezúplatném převodu pozemků

takto:

I. Žalovaná se žalobcem uzavírá právní mocí tohoto rozsudku následující smlouvu o bezúplatném převodu pozemku:

A.

Česká republika - Státní pozemkový úřad, IČ: 01312774, sídlem Praha 3, Husinecká 1024/11a

Dále jen „převodce“

a

Ing. Michal Holeček, r. č. 410203/037,

narozen 3. února 1941,
bytem Praha – Radlice, Od Vysoké 272/8,
dále jen „nabyvatel“

uzavírají podle ust. § 11a zákona č. 229/1991 Sb. o úpravě vlastnických vztahů k půdě a jinému zemědělskému majetku v platném znění tuto smlouvu o bezúplatném převodu pozemku.

B.

Převodce vlastní ideální 5/16 spoluvlastnického podílu k pozemku parc. č. 3441/5 k. ú. Modřany, obec Praha, zapsané v katastru nemovitostí vedeném u Katastrálního úřadu pro hlavní město Prahu, Katastrální pracoviště Praha.

C.

K uspokojení restitučního nároku nabyvatele touto smlouvou převodce převádí bezúplatně na nabyvatele ideální 5/16 spoluvlastnického podílu k pozemku parc. č. 3441/5 k. ú. Modřany, obec Praha, zapsané v katastru nemovitostí vedeném u Katastrálního úřadu pro hlavní město Prahu, Katastrální pracoviště Praha

a nabyvatel ideální 5/16 spoluvlastnického podílu pozemku parcelní číslo 3441/5 k. ú. Modřany, obec Praha zapsané v katastru nemovitostí vedeném u Katastrálního úřadu pro hlavní město Prahu, Katastrální pracoviště Praha, přijímá do svého vlastnictví.

D.

Hodnota převáděného ideálního 5/16 podílu pozemku parcelní číslo 3441/5 k.ú. Modřany je stanovena na základě znaleckého posudku č. 797-227/18 zpracovaného dne 2. listopadu 2018 znalcem Ing. Zdeňkem Burešem, opatřeného zákonnou doložkou dle ust. § 127a z. č. 99/1963 Sb. , občanského soudního řádu, ve výši 17 222,80 Kč.

- II. Zastavuje se řízení ohledně pozemku parc. č. 2512/9 v katastrálním území Modřany a pozemku parc. č. 35 v katastrálním území Krč.
- III. Žalovaná je povinna nahradit žalobci náklady řízení ve výši 12 830Kč do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám Mgr. Martina Bělíny.

Odůvodnění:

1. Žalobce uplatnil vůči žalované shora označený nárok žalobou podanou k soudu dne 25. ledna 2021. V žalobě tvrdil, že je oprávněnou osobou dle zákona o půdě, jehož restituční nárok dosud ze strany žalované nebyl zcela vypořádán. Postup žalované vůči žalobci je tak liknavý a svévolný, což bylo soudy již opakovaně shledáno. V této souvislosti odkázal žalobce na rozhodnutí v jiných věcech týkajících se stejných účastníků řízení, popř. synovce žalobce, který je oprávněn ze stejného restitučního důvodu. Dále žalobce tvrdil, že hodnota jeho restitučního nároku činí celkem 2 791 785Kč a zůstatek jeho restitučního nároku ke dni podání žaloby pak činí 863 238,83Kč. V žalobě žalobce odkázal na konkrétní pravomocná rozhodnutí, která soudy vydaly v jeho restituční věci s tím, že pravomocně bylo rozhodnuto o uspokojení restitučního nároku žalobce v rozsahu 1 928 546,17 Kč. K restitučnímu nároku samotnému uvedl žalobce, že vznikl na základě

rozhodnutí Ministerstva zemědělství – Pozemkového úřadu Praha č. j. PU 1841/92 ze dne 31. 3. 2005, které nabylo právní moci dne 9. 4. 2005, jímž bylo určeno, že se nevydávají pozemky PK č. 771, 798, 815, 843, 845 a 851 všechny v katastrálním území Velká Chuchle. Rozhodnutí bylo přezkoumáno a částečně nahrazeno rozsudkem Obvodního soudu pro Prahu 5 ze dne 5. 3. 2012 č. j. 35 C 233/2005-299 ve spojení s rozsudkem Městského soudu v Praze ze dne 21. 2. 2013 č. j. 24 Co 211/2012-349 - 1/3 spoluvlastnického podílu. Dále žalobce odkazoval, pokud jde o jeho restituční nárok na rozhodnutí Státního pozemkového úřadu, Krajského pozemkového úřadu pro hlavní město Prahu č. j. PU 1841/92/1 ze dne 14. 11. 2014, které nabylo právní moci dne 8. ledna 2015, jímž jim nebyly vydány pozemky PK č. 917, 918, a 922 vše v katastrálním území Velká Chuchle a Lahovice – 1/3 spoluvlastnického podílu a konečně z rozhodnutí Státního pozemkového úřadu, Krajského pozemkového úřadu pro hlavní město Prahu č. j. PU 1841/92/3 ze dne 6. ledna 2015, které nabylo právní moci dnem 26. ledna 2015, jímž nebyly vydány pozemky PK 688, část 652, část 865, část 876, část 906, část 918 vše v katastrálním území Velká Chuchle – 1/3 spoluvlastnického podílu. Z uvedených rozhodnutí tedy žalobci svědčí právo na vydání náhradních pozemků, či na finanční náhradu.

2. Dle názoru žalobce žalovaný při vypořádání jeho restitučního nároku postupuje liknavě a svévolně. Liknavost žalovaného žalobce spatřoval ve velmi dlouhé době samotného restitučního řízení (13 let u žalované a následně 8 let řízení u soudů, resp. 22 let o zbylých nárocích v řízení jen u žalované), dále v přístupu žalované k oceňování výše restitučního nároku, neboť žalovaná trvala na ocenění odňatých pozemků jako nestavebních, přičemž pozemky měly být dle judikatury Nejvyššího soudu ČR, oceněny jako stavební, jelikož byly vyvlastněny za účelem zástavby. Ke správnému ocenění restitučního nároku žalobce žalovaná v minulosti nepřistoupila, ani přes aktivní snahu žalobce o přecenění spočívající v podání žádostí o přecenění a osobních návštěv u žalované. Žalobce se veřejných nabídek opakovaně účastnil, avšak byl neúspěšný s ohledem na nesprávné ocenění výše jeho restitučního nároku.
3. Konečně žalobce tvrdil, že žalovaná je vlastníkem pozemků, které učinil předmětem sporu. a to parcelní číslo 3441/5 v katastrálním území Modřany, obec Praha, resp. je podílovou spoluvlastnicí ideálních 5/16 tohoto pozemku – trvalému travnímu porostu, součástí zemědělského půdního fondu. Dále parcelní číslo 2512/9 v katastrálním území Modřany, obec Praha, resp. žalovaná je podílovou spoluvlastnicí ideálních 2/4 tohoto pozemku – orná půda, součást zemědělského půdního fondu a konečně parcelní číslo 35 v katastrálním území Krč, obec Praha, žalovaná je spoluvlastníkem v rozsahu ideálních 1/9 tohoto pozemku - zahrada, součást zemědělského půdního fondu. Dle názoru žalobce tyto pozemky jsou na žalobce převoditelné a mohou posloužit k saturaci jeho restitučních nároků.
4. V průběhu řízení vzal žalobce žalobu částečně zpět a to v části týkající se pozemku parcelní číslo 2512/9 v katastrálním území Modřany a pozemku parcelní číslo 35 v katastrálním území Krč.
5. S ohledem na výše uvedený procesní úkon žalobce a souhlas se zpětvzetím žaloby vyslovený stranou žalovanou, postupoval soud dle ust. §96 odst. 1,2 zákona č. 99/1963Sb. občanského soudního řádu (dále jen „o.s.ř.“) a řízení v této části zastavil (výrok II. tohoto rozsudku).
6. Žalovaná se ve věci vyjádřila podáním ze dne 19. 3. 2021. Ve svém písemném vyjádření uvedla, že s žalobou nesouhlasí a žalobní nárok žalobce neuznává. K pozemku, který zůstal předmětem sporu, tedy pozemku parcelní číslo 3441/5 v katastrálním území

Modřany, obec Praha, žalovaná uvedla, že předmětný pozemek je ve spoluvlastnictví České republiky a 5 fyzických osob. Konkrétně žalované svědčí spoluvlastnický podílem o velikosti ideálních 5/16, proto namítala, že pozemek není pozemkem vhodným pro účely restituce, konečně uvedla, že převodu spoluvlastnického podílu se již domáhá jiná oprávněná osoba dle zákona o půdě a to Dr. Karel Rott v dříve zahájeném řízení vedeném před Obvodním soudem pro Prahu 4 pod spisovou značkou 55 C 179/2018. Spoluvlastnický podíl žalované o velikosti ideálních 5/16 na předmětném pozemku byl oceněn znaleckým posudkem Ing. Zdeňka Bureše č. 797-227/2018 ze dne 2. 11. 2018 a to částkou 17 222,80 Kč.

7. Mezi účastníky nebylo sporu o tom, že žalobce je oprávněnou osobou dle zákona o půdě, dále že výše jeho restitučního nároku, tedy hodnota pozemků, které nebyly žalobci v restituci vydány, činila 2 791 785 Kč a že ke dni rozhodnutí dosud neuspokojený nárok žalobce činí 31 551 Kč. Dále se účastníci shodli v tom, že postup žalované při uspokojování nároku žalobce byl již opakovaně soudy shledán liknavým a svévolným s tím, že obě strany shodně poukázaly na pravomocná rozhodnutí Nejvyššího soudu České republiky č.j. 28 Cdo 170/2019-307, č.j. 28 Cdo 2687/2018-906, č.j. 28 Cdo 2873/2018-279, č.j. 28 Cdo 3093/2018-597, č.j. 28 Cdo 4608/2018-781 a č.j. 28 Cdo 3617/2018-928 dále odkazovaly na pravomocný rozsudek Obvodního soudu pro Prahu 9 č. j. 14 C 166/2017-201 ze dne 28. 11. 2017 v rozsahu 12 714 Kč, dále pravomocný rozsudek Okresního soudu v Rychnově nad Kněžnou č. j. 3 C 53/2017-545 ze dne 7. 8. 2017 v rozsahu 619,16 Kč, dále pravomocný rozsudek Okresního soudu Praha – východ, č. j. 3 C 48/2017-225 ze dne 13. 9. 2017 v rozsahu 2 041,50 Kč, dále pravomocný rozsudek Okresního soudu v Rakovníku č. j. 6 C 59/2017-501 ze dne 1. 2. 2018 v rozsahu 240 594 Kč, pravomocné rozhodnutí rozsudek Okresního soudu Praha – východ č. j. 3 C 283/2017-169 ze dne 13. 7. 2018 v rozsahu 66 157,90 Kč, dále pravomocný rozsudek Okresního soudu v Olomouci č. j. 23 C 178/2017-935 ze dne 6. 3. 2019 v rozsahu 316 569,55 Kč, dále pravomocný rozsudek Okresního soudu ve Znojmě č. j. 7 C 45/2017-635 ze dne 29. ledna 2018 v rozsahu 109 347 Kč, dále pravomocný rozsudek Obvodního soudu pro Prahu 9 č. j. 10 C 40/2017-519 ze dne 1. 11. 2018 v rozsahu 60 880,03 Kč, dále pravomocný rozsudek Okresního soudu v Karlových Varech sp. zn. 11 C 244/2017 ze dne 1. 11. 2019 v rozsahu 25 960 Kč, dále pravomocný rozsudek Obvodního soudu pro Prahu 10 sp. zn. 17 C 55/2017 ze dne 5. 11. 2019 v rozsahu 3 891 Kč, dále pravomocný rozsudek Obvodního soudu pro Prahu 9 sp. zn. 14 C 45/2017 ze dne 17. 10. 2019 v rozsahu 234 633 Kč, dále pravomocný rozsudek Okresního soudu v Trutnově sp. zn. 9 C 187/2017 ze dne 23. 8. 2019 v rozsahu 6 084 Kč, dále pravomocný rozsudek Obvodního soudu pro Prahu 9 sp. zn. 7 C 311/2017 ze dne 8. 11. 2019 v rozsahu 109 345,33 Kč, dále pravomocný rozsudek Obvodního soudu pro Prahu 9 sp. zn. 67 C 386/2017 ze dne 6. 2. 2020 v rozsahu 60 506,35 Kč, dále pravomocný rozsudek Obvodního soudu pro Prahu 2 sp. zn. 18 C 37/2017 ze dne 11. 11. 2019 ve spojení s rozsudkem odvolacího soudu v rozsahu 401 671 Kč, dále pravomocný rozsudek Okresního soudu v Trutnově sp. zn. 9 C 187/2017-1207 ze dne 20. 5. 2020 v rozsahu 3 664,85 Kč, dále pravomocný rozsudek Obvodního soudu pro Prahu 9 sp. zn. 14 C 286/2019 ze dne 9. 7. 2020 v rozsahu 65 452,50 Kč, pravomocný rozsudek pro Prahu 10 sp. zn. 17 C 233/2018 ze dne 12. 11. 2020 v rozsahu 87 255 Kč a konečně pravomocný rozsudek Obvodního soudu pro Prahu 4 sp. zn. 16 C 47/2020 ze dne 22. 12. 2020 v rozsahu 12 716 Kč.
8. Pokud jde o uspokojování restitučních práv žalobce, byla otázka svévole a liknavosti posuzována Nejvyšším soudem v řízení pod sp. zn. 28 Cdo 2687/2018-906 ze dne 25. 9. 2018. V odůvodnění rozhodnutí uvedl Nejvyšší soud České republiky, že v případě

žalobce je přístup žalované při uspokojování jeho restitučního nároku nejen liknavý, ale i diskriminující za situace, kdy restituční nárok byl uplatněn v roce 1992, o jejich právu na vydání náhradních pozemků bylo rozhodnuto v roce 2005, resp. 2014 a 2015. Přestože se žalobce účastnil veřejných nabídek, žalovaná bez ospravedlnitelného důvodu ztěžovala jejich uspokojení zásadně předpokládaným postupem v důsledku nesprávně oceněného restitučního nároku nesprávným oceněním restitučního nároku, resp. nerespektováním ustálené judikatury, dle níž pozemky, které byly v době přechodu na stát evidovány jako pozemky zemědělské, nicméně byly určeny k výstavbě v době prodeje existující územně plánující dokumentace, vykoupení za účelem výstavby bezprostřední realizace výstavby, je třeba ocenit jako pozemky určené pro stavbu. V důsledku lpění žalované na nesprávném ocenění restitučního nároku, tak do současné doby nedošlo k uspokojení žalobce, přičemž žalovaná se ocitla v mnohaletém prodlení.

9. Mezi účastníky nebylo dále sporu o tom, že o právu žalobce na vydání náhradních pozemků za pozemky nevydané, bylo rozhodnuto Ministerstvem zemědělství – Pozemkovým úřadem Praha č. j. PU 1841/92 ze dne 31. 3. 2005, dále Státního pozemkového úřadu Krajského pozemkového úřadu pro hlavní město Prahu č. j. PU 1841/92/1 ze dne 14. 11. 2014 a konečně rozhodnutím Státního pozemkového úřadu Krajského pozemkového úřadu pro hlavní město Prahu č. j. PU 1841/92/3 ze dne 6. ledna 2015.
10. Navíc tyto skutečnosti mezi účastníky nesporné, jsou potvrzené řadou rozhodnutí v jiných soudních řízeních mezi účastníky, pokud se týká postavení žalobce jako osoby oprávněné, dále posouzení liknavého a svévolného postupu žalované ve vztahu k žalobci při uspokojování jeho nároku a stejně tak v otázce ocenění restitučního nároku žalobce (ust. § 13 zákona č. 89/2012 Sb. o.z.)
11. Na základě provedeného dokazování dospěl soud k následujícím závěrům skutkový:
12. Žalobce je osobou oprávněnou, s dosud neuspokojeným restitučním nárokem oceněným částkou ve výši 31 551Kč (viz nesporná vyjádření účastníků a pokud se týká postavení žalobce – jeho aktivní legitimace v tomto sporu pak lze odkázat na již dříve citovaná rozhodnutí pozemkového úřadu ve správním řízení i rozhodnutí soudu ve věcech nahrazení projevu vůle žalované s převodem pozemků náhradních). Přístup žalované k uspokojení restitučního nároku žalobce byl již opakovaně shledán liknavým a diskriminačním s ohledem na běh času, tedy uplynutí doby téměř dvaceti let od uplatnění restitučního nároku, který není dosud zcela vypořádán, dále prodlení s rozhodnutím ve správním řízení a konečně v odpírání účasti žalobce ve veřejných nabídkách v souvislosti s nesprávně oceněným nárokem žalobce. Tuto argumentaci lze bez dalšího převzít i pro toto řízení, pouze s dodatkem, že i nadále žalovaná i přes pravomocná rozhodnutí soudů ve věci nároku žalobce a přes souhlasná vyjádření o výši dosud neuspokojeného nároku žalobce, i v tomto řízení popírá důvodnost žalobcem podané žaloby a jeho oprávnění domáhat se svého práva žalobou.
13. K pozemku parcelní č. 3441/5 v katastrálním území Modřany, obec Praha:
14. Pozemek je v katastru nemovitostí vedeném Katastrálním úřadem pro hl. m. Prahu, Katastrální pracoviště Praha zapsán na listu vlastnictví č. 131 ve prospěch šesti spoluvlastníků, se spoluvlastnickým podílem žalované o velikosti id. 5/16 vzhledem k celku. Další spoluvlastníci (Berman Vratislav s podílem id. 9/64, Bermanová Věra s podílem o velikosti id. 3/64, Niklas František s podílem id. 1/6, Niklas Jaroslav s podílem o velikosti id. 1/6 a Niklas Jiří s podílem o velikosti id. 1/6) nejsou blíže

specifikování. Pozemek je zapsán v katastru nemovitostí jako trvalý porost – zemědělský půdní fond o výměře 282m² (viz citovaný výpis z katastru nemovitostí ze dne 19.3.2021).

15. Pozemek byl oceněn znaleckým posudkem č. 797-227/2018 vypracovaným Ing. Zdeňkem Burešem dne 2.11.2018, k zadání žalované. Takto bylo prokázáno, že pozemek se v současné době nijak nevyužívá, je charakterizovaný jako zeleň. K pozemku ve tvaru pravidelného obdélníku je samostatný přístup po nezpevněné komunikaci s možností využití připojení k dodávce elektřiny. Na pozemku se nenacházejí žádné stavby a kromě vzrostlé jabloně ani žádné trvalé porosty. Cena spoluvlastnického podílu žalované byla ke dni vypracování posudku znalcem určena ve výši 17 222,80Kč (viz citovaný znalecký posudek a dále souhlasné vyjádření obou procesních stran s tímto oceněním a popisem pozemku). Dále nebyly tvrzeny a ani zjištěny překážky vyjmenované v ust. § 11 zákona č. 229/1991Sb. zákona o půdě.
16. Tvrzení žalované, že pozemek byl uplatněn jako náhrada za pozemek v restituci nevydaný v jiném řízení, nebylo prokázáno. Stejně tak nebyly zjištěny ani jiné nároky dle ust. § 6 zákona č. 503/2012 Sb.
17. Zjištěný skutkový stav soud posoudil dle následujících zákonných ustanovení a judikatury Nejvyššího soudu ČR:
18. Podle ust. § 65 odst. 9 zákona č. 256/2013Sb. katastrální zákon v aktuálním znění, nepodaří-li se vlastníka zjistit a uplyne-li marně lhůta, po jejímž uplynutí se podle jiného právního předpisu má za to, že nemovitost je opuštěná, pohlíží se na ni jako na opuštěnou; další postup se řídí právními předpisy upravujícími hospodaření s majetkem státu.
19. Podle ust. § 1050 odst. 2 zákona č. 89/2012Sb. občanského zákoníku účinného od 1.1.2014 (dále jen „o.z.“) nevykonává-li vlastník vlastnické právo k nemovité věci po dobu deseti let, má se za to, že ji opustil.
20. Podle ust. § 3067 o.z., je-li opuštěna nemovitá věc, počne běžet doba uvedená v § 1050 odst. 2 ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona.
21. Podle ust. § 1045 odst. 2 o.z., opuštěná nemovitá věc připadá do vlastnictví státu.
22. Podle ust. § 1124 odst. 2 o.z., mají předkupní právo spoluvlastníci i v případě, že některý ze spoluvlastníků převádí podíl bezúplatně; tehdy mají spoluvlastníci právo podíl vykoupit za obvyklou cenu. To platí i v jiných případech zákonného předkupního práva.
23. Dle rozsudku NS ČR ze dne 10.2.2020 sp. zn. 28 Cdo 4185/2019 „*Jako náhradní pozemky lze oprávněné osobě vydat toliko pozemky vhodné, jež by byly zařaditelné do veřejné nabídky; při posuzování „vhodnosti“ pozemku přitom nutno hodnotit, zda převodu nebrání zákonné vyluky uvedené v ustanoveních § 11 odst. 1 zákona o půdě a § 6 odst. 1 zákona č. 503/2012 Sb., či zda nejde o pozemek zatížený právy třetích osob, zda jeho převod není z jiného důvodu zapovězen zákonem, zda jej lze zemědělsky obhospodařovat, zda nevzniknou jiné problémy při hospodaření s takovým pozemkem, případně zda nejde o pozemek zastavěný či tvořící součást areálu, přičemž tato hlediska je třeba zkoumat vždy se zřetelem k individuálním skutkovým okolnostem případu a předpoklady pro vydání (popřípadě pro nevydání) každého takového pozemku posuzovat zcela samostatně, byť s přihlídnutím k širším souvislostem konkrétní věci. Restituční vyluka dle § 11 odst. 1 písm. c) zákona o půdě dopadá také na pozemky zatížené veřejným užíváním (např. i jejich užíváním jako místní komunikace), jejichž vydáním by oprávněná osoba získala vyprázdněné vlastnické právo, neboť by nemohla realizovat žádnou ze složek vlastnického práva; přitom, nemohl-li by určitý pozemek být vydán jako předmět naturální restituce, tím spíš jej nelze poskytnout ani jako pozemek náhradní.“*

24. Dle rozsudku NS ČR ze dne 9.3.2019 sp.zn. 28 Cdo 4423/2018 „*Pokud má být poskytnut jako náhradní pozemek podle §11a zákona o půdě poskytnut spoluvlastnický podíl na pozemku, je v rámci posuzování jeho vhodnosti k saturaci restitučního nároku zapotřebí zohlednit rovněž okolnosti, které by mohly mít vliv na bezobtěžný výkon práv nového spoluvlastníka.*
25. Zjištěný skutkový stav soud po stránce právní posoudil takto:
26. Žalobce je ve věci aktivně legitimován, neboť prokázal, že je osobou oprávněnou ve smyslu ust. 4 zákona o půdě, jeho restituční nárok dosud nebyl zcela uspokojen a to zejména z toho důvodu, že přístup žalované lze hodnotit jako liknavý a diskriminační, zjištěný skutkový stav je tedy souladný s rozhodnutím NS ČR sp. zn. 1275/2019 ze dne 4.11.2019 – „*Zjišťování a hodnocení rozhodných skutečností o krocích oprávněné osoby, jakož i postupu státu (i při zohlednění postupu předchůdce žalované – Pozemkového fondu ČR) je především otázkou skutkových zjištění, jejichž nalézání je úkolem soudů nižších stupňů (kdy při přezkumu právního posouzení věci je třeba zabývat se tím, nejsou-li úvahy soudu – o tom, zda jde o postup liknavý, diskriminační, nebo nesoucí znaky libovůle či svévole“.* Žalovaná je osobou povinnou dle ust. § 11a zákona o půdě.
27. Pozemek, jenž žalobce učinil předmětem sporu, soud shledal pozemkem vhodným pro účely restituce, neboť nebyly prokázány žádné překážky vyplývající z ust. § 11 odst. 1 zákona o půdě a § 6 odst. 1 zákona č. 503/2012 Sb., nejde o pozemek zatížený právy třetích osob, a jeho převod není ani z jiného důvodu zapovězen zákonem; předmětný pozemek lze zemědělsky obhospodařovat, přičemž se nepředpokládá, že při hospodaření s takovým pozemkem vzniknou jiné problémy, neboť pozemek je samostatně přístupný nezpevněnou cestou a lze jej připojit na dodávku elektrické energie; zároveň nejde o pozemek zastavěný či tvořící součást areálu (viz rozsudek NS ČR sp. zn. 1275/2019 ze dne 4.11.2019). Zjištěná hodnota podílu žalované na předmětném pozemku pak nepřesahuje výši dosud neuspokojeného nároku žalobce.
28. Vzhledem k tomu, že žalovaná – osoba povinná, je pouze podílovou spoluvlastnicí pozemku v rozsahu id. 5/16 vzhledem k celku, zabýval se soud, v souladu s rozhodnutím NS ČR ze dne 9.3.2019 sp.zn. 28 Cdo 4423/2018, otázkou zda jako náhradní pozemek podle §11a zákona o půdě lze v daném případě poskytnut i pouze spoluvlastnický podíl (žalované) na tomto pozemku.
29. V daném případě bylo prokázáno, že pozemek parcelní č. 3441/5 v katastrálním území Modřany, obec Praha, je sice v katastru nemovitostí zapsán v podílovém spoluvlastnictví, ovšem ostatní spoluvlastníci nejsou identifikovatelní, protože krom jména a příjmení nejsou zde uvedeny další povinné údaje, zejména datum narození/rodné číslo a bydliště. Je bez pochyb, že tyto neznámé osoby pozemek neobhospodařují, fakticky nedrží, právo nevykonávají a je otázkou, zda vůbec žijí. Lze tedy důvodně předpokládat, že v současné době běží lhůta dle ust. § 65 odst. 9 zákona č. 256/2013Sb., § 1050 odst. 2, § 1045 odst. 2 o.z. Z pohledu tohoto závěru pak lze předpokládat bezobtěžný výkon práv žalobce - nového spoluvlastníka. Žalobě proto soud vyhověl.
30. Námitku žalované ve smyslu ust. § 1124 odst. 2 o.z., soud neshledal důvodnou; dle názoru soudu nahrazení projevu vůle žalované s převodem tzv. náhradního pozemku dle zákona o půdě, není bezúplatným převodem vlastnického práva tak, jak má na mysli ust. §1124 odst. 2 o.z.; předpoklady pro převod dle zákona o půdě jsou případem speciálním a z tohoto pohledu není odkaz na toto ustanovení občanského zákoníku na místě.
31. O nákladech řízení bylo rozhodnuto dle ust. § 142 odst. 1 o.s.ř., když zcela úspěšnému žalobci soud přiznal náhradu nákladů řízení v plném rozsahu; ta je tvořena odměnou advokáta, který úspěšného žalobce zastupoval. Konkrétně byla odměna vypočtena za 5

úkonů po 1 820 Kč (převzetí věci advokátem, podaná žaloba, písemná replika žalobce k vyjádření žalované k žalobě ze dne 27. 7. 2021 a účast advokáta při 2 nařízených jednáních) a 5x režijní paušál dle vyhl. č. 177/1996 Sb. advokátního tarifu s připočtením 21 % DPH ve výši 446 Kč činí náklady celkem 12 830 Kč.

32. Lhůta k plnění byla stanovena v délce tří dnů od právní moci tohoto rozsudku dle ust. § 160 odst. 1 věta první o. s. ř. a dle ust. § 149 odst. 1 o. s. ř. byla povinnost žalované k náhradě nákladů řízení stanovena k rukám zástupce žalobce.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do 15 dnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení, a to k Městskému soudu v Praze, prostřednictvím Obvodního soudu pro Prahu 4. Odvolání je třeba podat ve dvojím vyhotovení.

Nesplní-li žalovaný povinnosti uložené mu tímto rozsudkem v uvedených lhůtách, může se žalobce domáhat po jeho právní moci výkonu rozhodnutí u soudu.

Praha 4. srpna 2021

JUDr. Hana Zítková v. r.
soudce

Toto rozhodnutí č.j. 47 C 23/2021-469 nabylo právní moci dne 21.9.2021, výrok III. je vykonatelný dnem 25.9.2021.

Doložku připojila Kupcová Vlasta dne 4.10.2021

Shodu s prvopisem potvrzuje Klára Melicharová.